

Märk hur vår skugga. Epistel no 81

Carl Michael Bellman
Arr. Henrik Åberg

S Märk hur' vår skug - ga märk Mo - - vitz mon Frère! In - - nom ett mör - - ker sig slu - - - tar

A Märk hur' vår skug - ga märk Mo - - vitz mon Frère! In - - nom ett mör - - ker sig slu - - - tar

T Märk hur' vår skug - ga märk Mo - - vitz mon Frère! In - - - nom slu - - - tar

B Märk skugg Mov Frère! In - - - nom slu - - - tar

Hur guld och pur - - pur i skå - - veln den där, byts till guld och klu - - - tar

Hur guld och pur - - pur i skå - - veln den där, byts till guld och klu - - - tar

Hur guld och pur - - pur i skå - - veln den där, byts guld klu - - - tar

Hur purp skå - - veln där, byts guld klu - - - tar

Vin - - kar Cha - ron från sin bru - - san - de älv, och tre gång - er sen död - - grä - - va - ren själv

Vink Cha - - ron bru - - san - de älv, tre sen död - - grä - - va - ren själv

Vink Cha - - ron bru - - san - de älv, tre sen död - - grä - - va - ren själv

Vink Cha - - ron bru - sand' älv, tre sen död - - grä - varn' själv

Mer du din dru - - va ej kry - - - ster. Där - - fö - re Mo - - vitz kom hjälp mig och välv

Mer du din dru - - va ej kry - - - ster. Där - - fö - re Mo - - vitz kom hjälp mig och välv

Mer druv kry - - - ster. Där - - fö - re Mo - - vitz kom hjälp mig och välv

Mer druv kry - - - ster. Därf Mov hjälp mig välv

Grav - sten ö - - ver vår sys - - - ter.

Grav ö - - ver vår sys - - - ter.

Grav öv sys - - - ter.

Grav öv sys - - - ter.

N:o 81

FREDMANS EPISTEL

Til Grälmakar Löfberg i Sterbhuset vid Danto bommen,
diktad vid Grafven.

Dedicerad til Doctor BLAD.

1. Märk hur' vår skugga, märk Movitz Mon Frere!
Innom et mörker sig slutar,
Hur Guld och Purpur i Skåfveln, den där,
Byts til grus och klutar.
Vinkar Charon från sin brusande älf,
Och tre gånger sen Dödgräfvaren sjelf,
Mer du din drufva ej kryster.
Därföre Movitz kom hjälp mig och hvälf
Grafsten öfver vår Syster.

3. Lillklockan klämtar til Storklockans dön,
Löfvad står Cantorn i porten;
Och vid de skrålande Gåssarnas bön,
Helgar denna orten.
Vägen opp til Templets griftprydda stad
Trampas mellan Rosors gulnade blad,
Multnade Plankor och Bårar;
Til dess den långa och svartklädda rad,
Djupt sig bugar med tårar.

2. Ach längtansvärda och bortskymda skjul,
Under de susande grenar,
Där Tid och Döden en skönhet och ful
Til et stoft förenar!
Til dig aldrig Afund sökt någon stig,
Lyckan, eljest uti flygten så vig,
Aldrig kring Grifterna ilar.
Ovån där väpnad, hvad synes väl dig?
Bryter fromt sina pilar.

4. Så gick til hvila, från Slagsmål och Bal,
Grälmakar Löfberg, din maka;
Där, dit åt gräset långhalsig och smal,
Du än glor tillbaka.
Hon från Danto bommen skildes i dag,
Och med Hanne alla lustiga lag;
Hvem skall nu Flaskan befalla.
Torstig var hon och uttorstig är jag;
Vi ä torstiga alla.